

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 235

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

4 sierpnia 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 235/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 227 z 28.7.2012.....	1
---------------	---	---

Sąd

2012/C 235/02	Wyznaczenie sędziego zastępującego prezesa przy rozpatrywaniu wniosków o zastosowanie środków tymczasowych	2
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 235/03	Sprawa C-81/11 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2012 r. — Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie do rejestracji słownego wspólnotowego znaku towarowego RESVEROL — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego międzynarodowego znaku towarowego LESTEROL — Ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Prawo do obrony)	3
---------------	--	---

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 235/04	Sprawa C-87/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 21 marca 2012 r. — Fidelio KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) — Słowny znak towarowy Hallux — Odmowa rejestracji — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji) 3	3
2012/C 235/05	Sprawa C-220/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 1 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — Star Coaches s. r. o. przeciwko Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa o podatku VAT — Szczególna procedura opodatkowania biur podróży — Wykonywanie usługi przewozu autokarowego na rzecz biur podróży z wykluczeniem wszelkich innych usług) 4	4
2012/C 235/06	Sprawa C-348/11: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 23 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Paris — Francja) — Thomson Sales Europe SA przeciwko Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières) (Artykuł 92 § 1 i art. 103 § 1 regulaminu postępowania — Oczywista niedopuszczalność — Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu postępowania — Odpowiedź niepozostawiająca żadnych uzasadnionych wątpliwości — Odesłanie prejudycjalne — Ocena ważności — Wspólna polityka handlowa — Dumping — Przywóz odbiorników telewizyjnych wyprodukowanych w Tajlandii — Ważność dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) — Ważność rozporządzeń (WE) nr 710/95 i nr 2584/98) 4	4
2012/C 235/07	Sprawa C-354/11 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 22 marca 2012 r. — Maurice Emram przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Guccio Gucci Spa (Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego G — Znaki towarowe) 5	5
2012/C 235/08	Sprawa C-406/11 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 9 marca 2012 — Atlas Transport GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Atlas Air Inc. (Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Dopuszczalność przed izbą odwoławczą — Niezłożenie pisma przedstawiającego podstawy odwołania — Rozporządzenie WE nr 40/94 — Artykuł 59 — Rozporządzenie WE nr 2868/95 — Zasada 49 ust. 1 — Zawieszenie postępowania — Rozporządzenie WE nr 2868/95 — Zasada 20 ust. 7 lit. c) — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne i oczywiście bezzasadne) 5	5
2012/C 235/09	Sprawa C-185/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Torre Annunziata (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Lorenzo Ciampaglia przeciwko Sangicce Masawan 6	6
2012/C 235/10	Sprawa C-216/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation Wielkiego Księstwa Luksemburga w dniu 8 maja 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Hliddal, Fjola 6	6
2012/C 235/11	Sprawa C-217/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation Wielkiego Księstwa Luksemburga w dniu 8 maja 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Bornand, Pierre-Louis 6	6
2012/C 235/12	Sprawa C-236/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeş (Rumunia) w dniu 4 maja 2012 r. — Comisariatul Judeţean pentru Protecţia Consumatorilor Argeş przeciwko SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA — Sucursala Piteşti, Alin Iulian Matei i Petruţa Florentina Matei 6	6
2012/C 235/13	Sprawa C-244/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 21 maja 2012 r. — Salzburger Flughafen przeciwko Umweltsenat ... 7	7

2012/C 235/14	Sprawa C-247/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 21 maja 2012 r. — Meliha Veli Mustafa przeciwko Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelnite” kam Natsionalnia osiguritelen institut	7
2012/C 235/15	Sprawa C-269/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 26 marca 2012 r. w sprawie T-508/09, Cañas przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 czerwca 2012 r. przez Guillerma Cañas	8
2012/C 235/16	Sprawa C-272/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w połączonych sprawach T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV Irlandia i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 czerwca 2012 r. przez Komisję Europejską	9
2012/C 235/17	Sprawa C-273/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 4 czerwca 2012 r. — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières przeciwko Harry Winston SARL	9
2012/C 235/18	Sprawa C-277/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 1 czerwca 2012 r. — Vitālijs Drozdovs przeciwko AAS „Baltikums” ...	10
2012/C 235/19	Sprawa C-280/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10 Fulmen przeciwko Radzie, wniesione w dniu 6 czerwca 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej	10
2012/C 235/20	Sprawa C-281/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 6 czerwca 2012 r. — Trento Sviluppo Srl i Centrale Adriatica Soc. coop. przeciwko AGCOM	11
2012/C 235/21	Sprawa C-285/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 7 czerwca 2012 r. — Aboubacar Diakite przeciwko Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	11
2012/C 235/22	Sprawa C-542/10: Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 7 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	11
2012/C 235/23	Sprawa C-572/10: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 28 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion — Francja) — Clément Amedee przeciwko Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	12
2012/C 235/24	Sprawy połączone C-104/11 P i C-105/11 P: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 marca 2012 r. — Stichting Nederlandse Publieke Omroep, dawniej Nederlandse Omroep Stichting (NOS), Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Europejskiej	12
2012/C 235/25	Sprawa C-178/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty	12
2012/C 235/26	Sprawa C-323/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Danii	12
2012/C 235/27	Sprawa C-490/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 kwietnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Węgry) — IBIS Srl przeciwko PARTIUM '70 Műanyagipari Zrt	12

2012/C 235/28	Sprawa C-516/11 P: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 kwietnia 2012 r. — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV przeciwko Komisji Europejskiej	12
2012/C 235/29	Sprawa C-519/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 kwietnia 2012 r. — ThyssenKrupp Liften BV przeciwko Komisji Europejskiej	12
2012/C 235/30	Sprawa C-2/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 kwietnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Trianon Productie BV przeciwko Revillon Chocolatier SAS	12

Sąd

2012/C 235/31	Sprawa T-344/09: Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2012 r. — Hearst Communications przeciwko OHIM — Vida Estética (COSMOBELLEZA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego COSMOBELLEZA — Wcześniejsze słowne i graficzne, krajowe i międzynarodowe, znaki towarowe COSMO, COSMOPOLITAN, COSMOTEST, COSMOPOLITAN TELEVISION i THE COSMOPOLITAN SHOW — Niezarejestrowane znaki towarowe i nazwy handlowe COSMO i COSMOPOLITAN — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa pomiędzy znakami towarowymi — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	13
2012/C 235/32	Sprawa T-372/10: Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2012 r. — Bolloré przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek papieru samokopiującego — Ustalanie cen — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Decyzja wydana po stwierdzeniu nieważności pierwszej decyzji — Przypisanie naruszenia spółce dominującej, jako bezpośredniemu sprawcy — Zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar — Pewność prawa — Indywidualizacja kar — Rzetelny proces sądowy — Równość traktowania — Rozsądny termin — Prawo do obrony — Grzywny — Przedawnienie — Okoliczności łagodzące — Współpraca)	13
2012/C 235/33	Sprawa T-672/11: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2011 r. — H-Holding przeciwko Parlamentowi	13
2012/C 235/34	Sprawa T-249/12: Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2012 r. — Vestel Iberia przeciwko Komisji	14
2012/C 235/35	Sprawa T-264/12: Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2012 r. — UTi Worldwide i in. przeciwko Komisji	14

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 235/36	Sprawa F-62/12: Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2012 r. — ZZ przeciwko EASA	17
---------------	--	----

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 235/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Dz.U. C 209 z 14.7.2012.

Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Wyznaczenie sędziego zastępującego prezesa przy rozpatrywaniu wniosków o zastosowanie środków tymczasowych

(2012/C 235/02)

W dniu 4 lipca 2012 r. Sąd postanowił, zgodnie z art. 106 regulaminu postępowania, że w okresie od dnia 1 września 2012 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. sędzia Miro Prek zastępować będzie prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zastosowanie środków tymczasowych w razie nieobecności prezesa lub niemożności uczestniczenia przez niego w obradach.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2012 r. — Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-81/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie do rejestracji słownego wspólnotowego znaku towarowego RESVEROL — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego międzynarodowego znaku towarowego LESTEROL — Ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Prawo do obrony)

(2012/C 235/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: J. Korab, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-363/09 Longevity Health Products przeciwko OHIM — Gruppo Lepetit, w którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „RESVEROL” dla towarów i usług z klas 3, 5 i 35 o stwierdzenie nieważności decyzji R 1204/2008-2 Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 9 lipca 2009 r., oddalającej odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, na mocy której odmówiono częściowo rejestracji tego znaku towarowego w ramach postępowania w sprawie sprzeciwu wniesionego przez właściciela krajowych znaków towarowych „LESTEROL” dla towarów z klasy 5

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Longevity Health Products Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 7.5.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 21 marca 2012 r. — Fidelio KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-87/11) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) — Słowny znak towarowy Hallux — Odmowa rejestracji — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji)

(2012/C 235/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fidelio KG (przedstawiciel: M. Gail, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-286/08 Fidelio przeciwko OHIM, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 maja 2008 r. dotyczącej rejestracji oznaczenia słownego Hallux jako wspólnotowego znaku towarowego dla określonych towarów należących do klas 10 i 25 (artykuły ortopedyczne i obuwie) — Charakter odróżniający oznaczenia słownego równoznacznego z łacińską nazwą „dużego palca”

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Fidelio KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 1 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — Star Coaches s. r. o. przeciwko Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu

(Sprawa C-220/11) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa o podatku VAT — Szczególna procedura opodatkowania biur podróży — Wykonywanie usługi przewozu autokarowego na rzecz biur podróży z wykluczeniem wszelkich innych usług)

(2012/C 235/05)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Star Coaches s. r. o.

Strona pozwana: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nejvyšší správní soud — Wykładnia art. 306 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Stosowanie procedury szczególnej dla biur podróży w stosunku do podmiotu gospodarczego, który nie będąc biurem podróży świadczy na rzecz biur podróży usługi przewozu autokarowego, nie świadcząc przy tym żadnych innych usług turystycznych

Sentencja

Przedsiębiorstwo przewozowe, które ogranicza się do zapewniania przewozu osób poprzez świadczenie usług przewozu autokarowego na rzecz biur podróży i które nie świadczy żadnych innych usług, takich jak zakwaterowanie, przewodnictwo turystyczne czy poradnictwo, nie dokonuje transakcji objętych procedurą szczególną dla biur podróży określoną w art. 306 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 23 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Paris — Francja) — Thomson Sales Europe SA przeciwko Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Sprawa C-348/11) ⁽¹⁾

(Artykuł 92 § 1 i art. 103 § 1 regulaminu postępowania — Oczywista niedopuszczalność — Artykuł 104 § 3 akapit drugi regulaminu postępowania — Odpowiedź niepozostawiająca żadnych uzasadnionych wątpliwości — Odesłanie prejudycjalne — Ocena ważności — Wspólna polityka handlowa — Dumping — Przywóz odbiorników telewizyjnych wyprodukowanych w Tajlandii — Ważność dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) — Ważność rozporządzeń (WE) nr 710/95 i nr 2584/98)

(2012/C 235/06)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal d'instance de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Thomson Sales Europe SA

Strona pozwana: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal d'instance de Paris — Ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 710/95 z dnia 27 marca 1995 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Malezji, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Singapuru i Tajlandii i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego (Dz.U. L 73, s. 3) — Ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 2584/98 z dnia 27 listopada 1998 r. zmieniającego przytoczone rozporządzenie (WE) nr 710/95 (Dz.U. L 324, s. 1) — Rozporządzenia stosujące, w celu ustalenia średniego ważonego marginesu dumpingu, metodę obniżenia do stawki zero — Ważność dochodzenia przeprowadzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w przedmiocie pochodzenia odbiorników telewizyjnych

Sentencja

Analiza pytań czwartego i piątego nie wykazała istnienia jakiegokolwiek elementu mogącego wpłynąć na ważność rozporządzeń (WE) nr 710/95 z dnia 27 marca 1995 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Malezji, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Singapuru i Tajlandii i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego oraz nr 2584/98 z dnia 27 listopada 1998 r. zmieniającego rozporządzenie nr 710/95.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 22 marca 2012 r. — Maurice Emram przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Guccio Gucci Spa

(Sprawa C-354/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego G — Znaki towarowe)

(2012/C 235/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maurice Emram (przedstawiciel: adwokat M. Benavi)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Guccio Gucci SpA (przedstawiciel: F. Jacobacci, avvocato)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 10 maja 2011 r. w sprawie T-187/10 Emram przeciwko OHIM, oddalającego skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 lutego 2010 r. (sprawa R 1281/2008-1), wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu pomiędzy Guccio Gucci SpA i M. Emram — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego G — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Wypaczenie dowodów — Błędna ocena charakteru odróżniającego — Naruszenie zasady równego traktowania

Sentencja

1) Odwołanie zostaje odrzucone.

2) M. Emram zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 9 marca 2012 — Atlas Transport GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Atlas Air Inc.

(Sprawa C-406/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Dopuszczalność przed izbą odwoławczą — Niezłożenie pisma przedstawiającego podstawy odwołania — Rozporządzenie WE nr 40/94 — Artykuł 59 — Rozporządzenie WE nr 2868/95 — Zasada 49 ust. 1 — Zawieszenie postępowania — Rozporządzenie WE nr 2868/95 — Zasada 20 ust. 7 lit. c) — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne i oczywiście bezzasadne)

(2012/C 235/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Atlas Transport GmbH (przedstawiciele: K. Schmidt-Hern i U. Hildebrandt, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Atlas Air Inc. (przedstawiciel: R. Dissmann, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 16 maja 2011 r. w sprawie T-145/08 Atlas Transport GmbH przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 stycznia 2008 r. (sprawa R 1023/2007-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku, którego stronami były ATLAS Air Inc. i Atlas Transport GmbH — Wykładnia art. 59 rozporządzenia Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) oraz zasady 20 ust. 7 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie nr 40/94 (Dz.U. L 303, s. 1) — Warunki uzasadniające zawieszenie postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wniosek o unieważnienie znaku, na którym oparty jest sprzeciw podniesiony w postępowaniu zawisłym przed sądem krajowym

Sentencja

1) Odwołanie zostaje odrzucone.

2) Atlas Transport GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Torre Annunziata (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. – Lorenzo Ciampaglia przeciwko Sangicie Masawan

(Sprawa C-185/12)

(2012/C 235/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Torre Annunziata

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lorenzo Ciampaglia

Strona pozwana: Sangita Masawan

Postanowieniem z dnia 3 maja 2012 r. Trybunał Sprawiedliwości stwierdził oczywistą niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym i wykreślił sprawę z rejestru.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation Wielkiego Księstwa Luksemburga w dniu 8 maja 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Hliddal, Fjola

(Sprawa C-216/12)

(2012/C 235/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales.

Strona pozwana: Hliddal, Fjola.

Pytania prejudycjalne

Czy świadczenie takie jak zasiłek wychowawczy przewidziany w art. 306–308 Code de la sécurité sociale stanowi świadczenie rodzinne w rozumieniu art. 1 lit. u) pkt i) oraz art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym, obowiązującym zgodnie z załącznikiem II, sekcja A pkt 1) Umowy w sprawie swobodnego przepływu osób zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony oraz Aktu Końcowego, podpisanym w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. 2002, L 114, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation Wielkiego Księstwa Luksemburga w dniu 8 maja 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Bornand, Pierre-Louis

(Sprawa C-217/12)

(2012/C 235/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales.

Strona pozwana: Bornand, Pierre-Louis.

Pytania prejudycjalne

Czy świadczenie takie jak zasiłek wychowawczy przewidziany w art. 306–308 Code de la sécurité sociale stanowi świadczenie rodzinne w rozumieniu art. 1 lit. u) pkt i) oraz art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym, obowiązującym zgodnie z załącznikiem II, sekcja A pkt 1) Umowy w sprawie swobodnego przepływu osób zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony oraz Aktu Końcowego, podpisanym w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. 2002, L 114, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeş (Rumunia) w dniu 4 maja 2012 r. — Comisariatul Judeţean pentru Protecţia Consumatorilor Argeş przeciwko SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA — Sucursala Piteşti, Alin Iulian Matei i Petruţa Florentina Matei

(Sprawa C-236/12)

(2012/C 235/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Argeş

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Comisariatul Judeţean pentru Protecţia Consumatorilor Argeş

Strona pozwana: SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA — Sucursala Piteşti, Alin Iulian Matei i Petruţa Florentina Matei

Pytanie prejudycjalne

Zważywszy, że zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ ocena nieuczciwego charakteru postanowień umownych nie dotyczy ani określenia głównego przedmiotu umowy, ani relacji ceny i wynagrodzenia do dostarczonych w zamian towarów lub świadczonych usług, o ile postanowienia te zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem,

oraz

biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 2 ust. (2) lit. a) dyrektywy 2008/48/WE⁽²⁾ zawarta w art. 3 lit. g) tej dyrektywy definicja pojęcia całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta, obejmującego wszelkie prowizje, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z kredytem konsumenckim, nie ma zastosowania dla celów określenia przedmiotu umowy kredytu zabezpieczonego hipoteką,

czy

wykładni pojęcia głównego przedmiotu umowy i pojęcia ceny, do których odwołuje się art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG, można dokonywać w ten sposób, że owe pojęcia (przedmiotu i ceny) obejmują również, wśród elementów stanowiących świadczenie wzajemne należne w zamian za udzielenie kredytu, rzeczywistą roczną stopę oprocentowania, złożoną w szczególności ze stopy oprocentowania, stałej bądź zmiennej, z prowizji bankowych oraz z innych kosztów zawartych i określonych w umowie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 21 maja 2012 r. — Salzburger Flughafen przeciwko Umweltsenat

(Sprawa C-244/12)

(2012/C 235/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Salzburger Flughafen GmbH

Pozwany organ: Umweltsenat

Uczestnik postępowania: Landesumweltanwalt von Salzburg

Dalszy uczestnik postępowania: Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r.⁽¹⁾, zmieniona dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r.⁽²⁾ (zwana dalej „dyrektywą 85/337”), sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które uzależnia przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do (nieodnoszących się do pasa startowego) robót dotyczących infrastruktury portu lotniczego, mianowicie budowy terminalu i poszerzenia obszaru portu lotniczego w związku z budową kolejnych instalacji (w szczególności hangarów, hal na sprzęt i parkingów), wyłącznie od tego, czy należy oczekiwać zwiększenia liczby lotów o co najmniej 20 000 rocznie?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy dyrektywa 85/337 wymaga i umożliwia — w braku przepisów krajowych — przeprowadzenie w drodze jej bezpośredniego zastosowania (z uwzględnieniem realizowanych przez nią celów i kryteriów określonych w załączniku III) oceny skutków wywieranych na środowisko przez przedsięwzięcie wyszczególnione w pytaniu pierwszym, objęte załącznikiem II?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. U. L 175, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz.U. L 73, s. 5).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 21 maja 2012 r. — Meliha Veli Mustafa przeciwko Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelnite” kam Natsionalna osiguritelna institut

(Sprawa C-247/12)

(2012/C 235/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Meliha Veli Mustafa

Strona pozwana: Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelnite” kam Natsionalna osiguritelna institut

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 80/987/EWG⁽¹⁾ z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy w brzmieniu

zmienionym dyrektywą 2002/74/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady 80/987/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy w świetle motywu 5 dyrektywy 2002/74 interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on państwa członkowskie do ustanowienia gwarancji dla roszczeń pracowników w postępowaniu upadłościowym na każdym etapie tego postępowania aż do ogłoszenia upadłości a nie tylko w chwili wszczęcia takiego postępowania?

- 2) Czy przepis krajowy przewidujący możliwość zaspokojenia roszczeń pracowników dotyczących niewypłaconego wynagrodzenia za pracę w ramach stosunków pracy przez instytucję udzielającą gwarancji tylko w takim zakresie w jakim roszczenia powstały do dnia rejestracji orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego, gdy w drodze tego orzeczenia działalność spółki będącej pracodawcą nie została zakończona i nie ogłoszono upadłości tejże spółki narusza art. 2 ust. 1 dyrektywy 80/987 w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2002/74?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytania: czy art. 2 ust. 1 dyrektywy 80/987 w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2002/74 jest bezpośrednio skuteczny i może być bezpośrednio stosowany przez sąd krajowy?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytania: czy w przypadku braku konkretnych uregulowań krajowych dotyczących terminu na zwrócenie się do instytucji udzielającej gwarancji o zaspokojenie roszczeń pracowników, które powstały do dnia rejestracji orzeczenia ogłaszającego upadłość pracodawcy (i zakończenie jego działalności) można w obliczu zasady skuteczności stosować ustanowiony w prawie krajowym termin 30 dni na wykonanie tego prawa w innych sytuacjach, przy czym za dzień rozpoczęcia biegu terminu uważany będzie dzień wpisu orzeczenia ogłaszającego upadłość do rejestru handlowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 80/987/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 270, s. 10).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 26 marca 2012 r. w sprawie T-508/09, Cañas przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 czerwca 2012 r. przez Guillerma Cañas

(Sprawa C-269/12 P)

(2012/C 235/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Guillerma Cañas (przedstawiciel: adwokat Y. Bonnard)

Druża strona postępowania: Komisja Europejska, Światowa Agencja Antydopingowa, ATP Tour Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia wydanego przez Sąd w dniu 26 marca 2012 r. w sprawie T-508/09;
- nakazanie Sądowi rozpatrzenia skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez Guillerma Cañas w dniu 22 grudnia 2009 r.;
- oddalenie wszelkich innych żądań strony przeciwnej;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami poniesionymi przez Guillerma Cañas

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty przeciwko postanowieniu Sądu.

Po pierwsze, strona wnosząca odwołanie podnosi, że uzależniając interes prawny przedsiębiorstwa od bezpośredniej korzyści, jaką może przynieść temu przedsiębiorstwu skarga o stwierdzenie nieważności, Sąd uchybił prawu każdego przedsiębiorcy czasowo wykluczonego z rynku do wniesienia skargi na umorzenie postępowania w sprawie złożonej do Komisji skargi o naruszenie prawa konkurencji, Stwierdzenie nieważności umorzenia postępowania w sprawie skargi do Komisji nie może nigdy, zdaniem strony wnoszącej odwołanie, przynieść stronie skarżącej bezpośredniej korzyści, ponieważ może jedynie prowadzić do zbadania skargi do Komisji, bez żadnej gwarancji, jeśli chodzi o wynik.

Po drugie, strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd niesłusznie stwierdził, iż utraciła ona interes prawny, ponieważ pozostaje ona ofiarą zarzucanych ograniczeń antykonkurencyjnych. Strona wnosząca odwołanie uważa, że pomimo iż zakończyła karierę sportową, w dalszym ciągu ma w tej sprawie interes prawny, mianowicie interes polegający na uzyskaniu stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o umorzeniu postępowania w sprawie złożonej do niej skargi oraz uzyskaniu stwierdzenia przez Komisję, że zarzucane ograniczenia są niezgodne z prawem, co stanowi niezbędne etapy poprzedzające wniesienie żądania odszkodowania przeciwko Światowej Agencji Antydopingowej, ATP Tour Inc. i Międzynarodowej Radzie Arbitrażowej do spraw Sportu.

Po trzecie, strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd stwierdził, iż stwierdzenie nieważności umorzenia postępowania w sprawie skargi do Komisji złożonej przez stronę wnoszącą odwołanie nie ma wpływu na uprawnienie tej ostatniej do dochodzenia odszkodowania od podmiotów, których dotyczyła skarga do Komisji, ponieważ postępowanie administracyjne przed Komisją nie może stać na przeszkodzie skierowaniu sprawy do właściwych sądów cywilnych. Argument ten wynika jednak z błędu co do okoliczności faktycznych, ponieważ decyzją z dnia 23 maja 2007 r. Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu stwierdził, że zarzucane ograniczenia nie były niezgodne z europejskim prawem konkurencji, wobec czego bez korzystnej decyzji Komisji strona wnosząca odwołanie nie ma możliwości wniesienia żądania naprawienia szkody.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w połączonych sprawach T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV Irlandia i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 czerwca 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-272/12 P)

(2012/C 235/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, G. Conte, D. Grespan, N. Khan i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Francuska, Irlandia, Republika Włoska, spółka Eurallumina SpA, spółka Aughinish Alumina Ltd

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 21 marca 2012 r., doręczonego Komisji w dniu 23 marca 2012 r., w połączonych sprawach T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV Irlandia i in. przeciwko Komisji
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- pozostawienie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości odwołanie od wyroku z dnia 21 marca 2012 r. w połączonych sprawach T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV Irlandia i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenu glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy ⁽¹⁾.

Wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów na poparcie środka zaskarżenia, opartych na braku właściwości Sądu, naruszeniu przepisów postępowania przed Sądem, które doprowadziło do uszczerbku dla interesów Komisji oraz naruszeniu prawa Unii.

Po pierwsze, zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd dopuścił się obrazy prawa uwzględniając z urzędu w pięciu połączonych sprawach zarzut naruszenia art. 87 ust. 1 WE oparty na niemożliwości przypisania państwom członkowskim spornych środków krajowych. W każdym razie w sprawach T-56/06 RENV i T-60/06 RENV uwzględniono z urzędu zarzuty oparte na naruszeniu zasady pewności prawa lub domniemania

zgodności aktów Unii z prawem, co doprowadziło do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w całości, chociaż zarzuty te podniesiono jedynie względem nakazu zwrotu.

Po drugie, rozstrzygając między innymi, że pojęcie zakłócenia konkurencji ma taki sam zakres i znaczenie w dziedzinie harmonizacji krajowych systemów prawa podatkowego oraz w dziedzinie pomocy państwa, wbrew orzeczeniu Trybunału z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie C-89/08 P Komisja przeciwko Irlandii i in, Zb.Orz., s. I-11245, Sąd dopuścił się obrazy prawa, a w szczególności naruszył art. 61 akapit drugi Statutu Trybunału, wedle którego, jeżeli Trybunał uchylił wyrok Sądu i zwrócił sprawę do ponownego rozpoznania, Sąd jest związany wykładnią prawa dokonaną przez Trybunał.

Uznając, że sporne zwolnienia nie stanowią przejawów pomocy państwa, gdyż zostały one autoryzowane przez Radę na podstawie przepisów o harmonizacji podatkowej, wobec czego nie można ich przypisać zainteresowanym państwom członkowskim i nie są one objęte procedurą kontroli pomocy państwa określoną przez traktat, Sąd dopuścił się po raz trzeci obrazy prawa przy ustalaniu podziału kompetencji pomiędzy Radę a Komisję, jak również przy ustalaniu relacji istniejącej pomiędzy harmonizacją podatkową a pomocą państwa, tym samym naruszając art. 87 i 88 WE oraz zasadę równowagi instytucjonalnej.

Po czwarte, Sąd dopuścił się wykładni *contra legem* decyzji Rady 2001/224/WE z dnia 12 marca 2001 r. dotyczącej obniżonych stawek podatku akcyzowego oraz zwolnienia od tego podatku niektórych olejów mineralnych używanych do celów szczególnych. Zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd oparł swoją wykładnię na odpowiedzi udzielonej przez Radę na pytanie Sądu, naruszając tym samym zasady wykładni aktów instytucji, a także wypaczając znaczenie owej odpowiedzi, udzielonej przez Radę.

Wreszcie wyrok Sądu, w zakresie, w jakim oparty został na naruszeniu zasady pewności prawa, na zasadzie domniemania legalności oraz na zasadzie dobrej administracji, dotknięty jest brakiem uzasadnienia bądź też wadami wskazanymi w zarzutach drugim, trzecim oraz czwartym.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 119, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 4 czerwca 2012 r. — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières przeciwko Harry Winston SARL

(Sprawa C-273/12)

(2012/C 235/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Strona pozwana: Harry Winston SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 206 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że kradzież towaru objętego procedurą składu celnego, która miała miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy, stanowi *nieodwracalną utratę towaru* i przypadek działania siły wyższej, co skutkuje tym, że w takiej sytuacji uznaje się, że dług celny w przywozie nie powstał?
- 2) Czy kradzież towarów objętych procedurą składu celnego sprawia, że zgodnie z art. 71 dyrektywy (Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej) ⁽²⁾ zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a podatek staje się wymagalny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 1 czerwca 2012 r. — Vitālijs Drozdovs przeciwko AAS „Baltikums”

(Sprawa C-277/12)

(2012/C 235/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vitālijs Drozdovs

Strona pozwana: AAS „Baltikums”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w zakresie kwotowym obowiązkowej ochrony w przypadku uszkodzenia ciała ustalonym w art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽¹⁾ oraz w art. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich

odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych ⁽²⁾ mieści się zadośćuczynienie za krzywdę?

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wykładni art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności oraz art. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego zakres odpowiedzialności cywilnej w tym państwie — maksymalna kwota zadośćuczynienia za szkody niematerialne (krzywdę) — zostaje ograniczony poprzez ustanowienie limitu, który jest istotnie niższy od limitu odpowiedzialności ubezpieczyciela w dyrektywach i ustawie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 103, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 8, s. 17

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10 Fulmen przeciwko Radzie, wniesione w dniu 6 czerwca 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-280/12 P)

(2012/C 235/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10;
- ostateczne rozstrzygnięcie sporu i oddalenie skarg Fulmenu i F. Mahmoudiana przeciwko spornym aktom Rady;
- obciążenie Fulmenu i F. Mahmoudiana kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Rada uważa, że wyrok Sądu w ww. sprawach narusza prawo i w konsekwencji powinien zostać uchylony przez Trybunał.

Rada podnosi, że Sąd naruszył prawo orzekając, że wnosząca odwołanie powinna przedstawić dowody, by potwierdzić uzasadnienie nałożenia środków ograniczających przeciwko spółce Fulmen, a mianowicie by potwierdzić fakt, że ta spółka była zaangażowana w instalację urządzeń elektrycznych w instalacji jądrowej Kom/Fordu (Iran).

W tej kwestii Rada uważa, po pierwsze, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że Rada powinna zażądać od państwa członkowskiego, które zaproponowało wyznaczenie Fulmenu, by przedstawiło dowody i informacje, skoro te dowody i informacje pochodzą ze źródeł poufnych. Po drugie Rada twierdzi, że Sąd naruszył prawo uznając, że Sąd może uwzględnić elementy poufne, które nie zostały podane do wiadomości adwokatów zainteresowanych stron, podczas gdy art. 67 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem nie przewiduje takiej możliwości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 6 czerwca 2012 r. — Trento Sviluppo Srl i Centrale Adriatica Soc. coop. przeciwko AGCOM

(Sprawa C-281/12)

(2012/C 235/20)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc. coop.

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ w związku z częścią w której włoski tekst używa zwrotu „i w każdym przypadku” należy dokonywać w ten sposób, że dla uznania, że zachodzi wprowadzająca w błąd praktyka handlowa wystarczy wystąpienie wyłącznie jednej z przesłanek, o których mowa w pierwszej części tego ustępu, czy też dla uznania, że zachodzi taka praktyka handlowa konieczne jest także, aby wystąpiła dodatkowa przesłanka, jaką jest możliwość, iż praktyka handlowa wypaczy podjętą przez konsumenta decyzję dotyczącą transakcji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 7 czerwca 2012 r. — Aboubacar Diakite przeciwko Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-285/12)

(2012/C 235/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aboubacar Diakite

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ten przepis przyznaje ochronę jedynie w sytuacji „wewnętrznego konfliktu zbrojnego” w znaczeniu nadanym w międzynarodowym prawie humanitarnym, a w szczególności w odniesieniu do art. 3 wspólnego czterem konwencjom genewskim z dnia 12 sierpnia 1949 r. (dotyczącym, odpowiednio, polepszenia losu rannych i chorych w armiach czynnych na lądzie; polepszenia losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu; traktowania jeńców i ochrony osób cywilnych podczas wojny)?

Jeżeli pojęcie wewnętrznego konfliktu zbrojnego, o którym mowa w art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/83 należy interpretować w sposób autonomiczny względem art. 3 wspólnego czterem konwencjom genewskim z dnia 12 sierpnia 1949 r., jakie są w tym przypadku kryteria służące ocenie istnienia takiego „wewnętrznego konfliktu zbrojnego”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, s. 12.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 7 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-542/10)⁽¹⁾

(2012/C 235/22)

Język postępowania: polski

Prezes piątej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 28 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion — Francja) — Clément Amedee przeciwko Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-572/10) ⁽¹⁾

(2012/C 235/23)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 marca 2012 r. — Stichting Nederlandse Publieke Omroep, dawniej Nederlandse Omroep Stichting (NOS), Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawy połączone C-104/11 P i C-105/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 235/24)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie spraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-178/11) ⁽¹⁾

(2012/C 235/25)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-323/11) ⁽¹⁾

(2012/C 235/26)

Język postępowania: duński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 kwietnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Węgry) — IBIS Srl przeciwko PARTIUM '70 Műanyagipari Zrt

(Sprawa C-490/11) ⁽¹⁾

(2012/C 235/27)

Język postępowania: węgierski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 370 z 17.12.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 kwietnia 2012 r. — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-516/11 P) ⁽¹⁾

(2012/C 235/28)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 3.12.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 kwietnia 2012 r. — ThyssenKrupp Liften BV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-519/11) ⁽¹⁾

(2012/C 235/29)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 3.12.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 19 kwietnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Trianon Productie BV przeciwko Revillon Chocolatier SAS

(Sprawa C-2/12) ⁽¹⁾

(2012/C 235/30)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2012 r. — Hearst Communications przeciwko OHIM — Vida Estética (COSMOBELLEZA)

(Sprawa T-344/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego COSMOBELLEZA — Wcześniejsze słowne i graficzne, krajowe i międzynarodowe, znaki towarowe COSMO, COSMOPOLITAN, COSMOTEST, COSMOPOLITAN TELEVISION i THE COSMOPOLITAN SHOW — Niezarejestrowane znaki towarowe i nazwy handlowe COSMO i COSMOPOLITAN — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa pomiędzy znakami towarowymi — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 235/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hearst Communications, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: adwokaci A. Nordemann, C. Czychowski i A. Nordemann-Schiffel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo C. Bartos, następnie V. Melgar, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Vida Estética, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A.I. Alejos Cutuli)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 czerwca 2009 r. (sprawa R 770/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Hearst Communications, Inc. a Vida Estética, SL.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Hearst Communications, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2012 r. — Bolloré przeciwko Komisji

(Sprawa T-372/10) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek papieru samokopiującego — Ustalenie cen — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Decyzja wydana po stwierdzeniu nieważności pierwszej decyzji — Przypisanie naruszenia spółce dominującej, jako bezpośredniemu sprawcy — Zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar — Pewność prawa — Indywidualizacja kar — Rzetelny proces sądowy — Równość traktowania — Rozsądny termin — Prawo do obrony — Grzywny — Przedawnienie — Okoliczności łagodzące — Współpraca)

(2012/C 235/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bolloré (Ergué-Gabéric, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Gassenbach, C. Lemaire i O. de Juvigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls, F. Castillo de la Torre i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Coutrelis)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności lub zmiany decyzji Komisji C(2010) 4160 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/36.212 — Papier samokopiujący).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Bolloré pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2011 r. — H-Holding przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-672/11)

(2012/C 235/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H-Holding AG (Cham, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat R. Závodný)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że poniosła szkodę w związku z beczynnością strony pozwanej w przedmiocie jej petycji z dnia 24 sierpnia 2011 r.;
- stwierdzenie, że Unia Europejska jest właściwa w przedmiocie przestrzegania zasad dotyczących finansowania partii politycznych na poziomie europejskim;
- nakazanie stronie pozwanej zlecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) audytu finansowego dotyczącego czeskiej partii politycznej;
- nakazanie stronie pozwanej wszczęcia postępowania przeciwko Republice Czeskiej;
- zasądzenie od strony pozwanej naprawienia szkody;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie podjęła działań w przedmiocie petycji skarżącej z dnia 24 sierpnia 2011 r. dotyczącej finansowania czeskiej partii politycznej.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2012 r. — Vestel Iberia przeciwko Komisji

(Sprawa T-249/12)

(2012/C 235/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vestel Iberia, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: P. De Baere i P. Muñoz, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji KOM(2010) 22 wersja ostateczna z dnia 18 stycznia 2010 r., w której stwierdzono, że zaksięgowanie należności celnych dokonane po odprawie celnej jest uzasadnione, a zwolnienie z tych należności nie jest uzasadnione w konkretnym wypadku (REM 02/08), która została doręczona skarżącej w dniu 12 kwietnia 2012 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, wedle którego:

- należności celne przywozowe zostały zaksięgowane z naruszeniem art. 220 ust. 2 lit. b) wspólnotowego kodeksu celnego⁽¹⁾, albowiem pozwana błędnie przyjęła, iż rozporządzenia antydumpingowe wydane w celu zwalczania przywozu z państw trzecich mają automatycznie zastosowanie w odniesieniu do towarów pozostających w swobodnym obrocie w ramach unii celnej UE-Turcja, wobec czego pozwana błędnie nie poinformowała podmiotów gospodarczych, że rozporządzenie antydumpingowe, którego sprawa dotyczy, miało także zastosowanie do towarów pozostających w swobodnym obrocie w ramach unii celnej UE-Turcja. Tytułem pomocniczym, władze tureckie popełniły błąd, gdy potwierdziły, że cło antydumpingowe nałożone na towary z państw trzecich nie ma zastosowania w odniesieniu do towarów pozostających w swobodnym obrocie w ramach unii celnej UE-Turcja. Następnie hiszpańskie organy celne także popełniły błąd, gdyż przyjęły one, że towary objęte świadectwem A.TR nie mogą być przedmiotem dodatkowych należności celnych ani środków ochrony handlu i nie poinformowały podmiotu gospodarczego, że dokonywany przezeń przywóz z Turcji może być objęty takimi środkami, nawet jeżeli towary zostały dopuszczone do swobodnego obrotu.

2) Zarzut drugi, wedle którego:

- powyższy błąd, popełniony przez właściwe organy celne nie mógł zostać w sposób rozsądny wykryty przez osobę zobowiązaną do uiszczenia należności, która działała w dobrej wierze, przestrzegając wszelkich obowiązujących przepisów dotyczących zgłoszeń celnych.

3) Zarzut trzeci, wedle którego:

- skarżąca spółka jest zdania, iż znajduje się ona w szczególnej sytuacji, o której mowa w art. 239 wspólnotowego kodeksu celnego, a także nie można jej przypisać świadomego działania ani ewidentnego zaniedbania w rozumieniu art. 239 tego kodeksu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 2, t. 4, s. 307; sprost.: Dz.U. wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 1, t. 21, s. 65, Dz.U. 2009 L 10, s. 35).

Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2012 r. — UTi Worldwide i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-264/12)

(2012/C 235/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UTi Worldwide, Inc. (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze), UTi Nederland BV (Schiphol, Niderlandy) i UTi Worldwide (UK) Ltd (Reading, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji z dnia 28 marca 2012 r. C(2012) 1959 wersja ostateczna w sprawie COMP/39.462 — usługi spedycyjne, w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji z dnia 28 marca 2012 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących oraz w konsekwencji uchylenie lub obniżenie kwoty nałożonej grzywny;
- zapewnienie, że uzasadnienie wyroku Trybunału dotyczące UTi Nederland i UTi UK będzie miało w pełni zastosowanie do UTi Worldwide Inc. jako do spółki dominującej, której nie dotyczyły okoliczności faktyczne sprawy prowadzące do wydania tej decyzji, lecz uznanej za odpowiedzialną za działania swych spółek zależnych zgodnie z sentencją tej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dwa zarzuty, z których każdy składa się z trzech części.

- 1) Zarzut pierwszy podniesiony w uzasadnieniu pierwszej części żądania dotyczy tego, że skarżące nie naruszyły art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG:

- Komisja popełniła oczywisty błąd stwierdzając, że skarżące uczestniczyły w rzekomym kartelu dotyczącym Automated Manifest System (Zautomatyzowanego Systemu Manifestu Ładunkowego) (zwanego dalej AMS) i nie oceniając poprawnie okoliczności faktycznych oraz nie przeprowadzając całościowej i prawidłowej analizy zebranych przez nią samą informacji, ponieważ:

- Komisja błędnie analizuje zebrane przez siebie informacje;
- Decyzja niewłaściwie przedstawia zakres rozmów w ramach stowarzyszenia Freight Forward International (dalej zwanego FFI);
- członkowie FFI nie uzgodnili cen lub przedziałów cenowych;
- skarżące i inni spedytorzy nałożyli dopłaty AMS w sposób selektywny, aby uzyskać przewagę konkurencyjną;

- Komisja nie uwzględniła wyraźnych dowodów na to, że członkostwo skarżących w FFI nie wykazuje uczestnictwa skarżących w kartelu dotyczącym dopłat AMS; oraz

- Komisja nie uwzględniła wyraźnych dowodów na to, że skarżące ustalają w sposób autonomiczny swoje dopłaty AMS na podstawie dopłat AMS stosowanych przez przewoźników świadczących usługi frachtu lotniczego i innych czynników dotyczących ustalania cen na rynku.

- Komisja nie wykazała, że skarżące uczestniczyły w jakimkolwiek porozumieniu mającym na celu zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, ze względu na to, że:

- uczestnictwo skarżących w sześciu spotkaniach i konferencjach telefonicznych nie jest wystarczającą podstawą prawną do wykazania naruszenia art. 101 TFUE; oraz

- decyzja nie zawiera dowodów, na to, że skarżące uczestniczyły w jakichkolwiek dwustronnych lub jednostronnych rozmowach poza FFI dotyczących dopłaty AMS.

- Dopłata AMS nie wywiera „znacznego wpływu” na konkurencję, ze względu na to, że:

- dopłata AMS była niewielką częścią składową całkowitej ceny wysyłki; oraz

- dopłata AMS była nieunikniona na podstawie decyzji przewoźników świadczących usługi frachtu lotniczego o nałożeniu dopłaty, a zatem nie wywierała znacznego wpływu na rynek.

- 2) Zarzut drugi podniesiony na poparcie pierwszej części żądania dotyczy tego, że decyzja Komisji w sprawie grzywny narusza art. 23 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾, wytyczne Komisji w sprawie metody ustalania grzywien ⁽²⁾ oraz zasadę proporcjonalności i zawiera błąd w obliczeniach:

- Komisja nie zastosowała pojęcia „wagi” naruszenia w rozumieniu art. 23 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 i pkt 19 i 20 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, ze względu na to, że:

- Brak było jakiegokolwiek rzeczywistego uczestnictwa skarżących w zarzucanym naruszeniu;

- Brak było skutecznego wprowadzenia w życie zarzucanego naruszenia; oraz

- Brak było indywidualizacji działań skarżących względem ogólnego zachowania wszystkich rozważanych przedsiębiorstw.

-
- Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, ze względu na to, że:
 - nieproporcjonalne jest zastosowanie stawki 16 % w świetle okoliczności prawnych i faktycznych sprawy;
 - nieproporcjonalne są obliczenia oparte na całym rynku usług frachtu lotniczego;
 - nieproporcjonalne jest zastosowanie współczynnika czasu trwania naruszenia; oraz
 - nieproporcjonalne jest dołączenie dodatkowej kwoty do podstawowej kwoty grzywny.
 - nałożona przez Komisję indywidualnie na UTi Worldwide Inc., jako na spółkę dominującą grzywna, jest sztucznie i błędnie zawyżona poprzez wzór matematyczny wykorzystany przez Komisję.
-
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L, s. 1).
- (²) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006 C 210, s. 2).
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2012 r. — ZZ
przeciwko EASA**

(Sprawa F-62/12)

(2012/C 235/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.N. Louis, É. Marchal i S. Orlandi)

Strona pozwana: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o wyliczeniu dodatku do uprawnień emerytalnych uzyskanych przed rozpoczęciem

służby na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.

Żądania strony skarżącej

— uznanie art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego za niezgodny z prawem;

— stwierdzenie nieważności decyzji o zastosowaniu do wniosku skarżącego o przeniesienie uprawnień emerytalnych parametrów, o których mowa w ogólnych przepisach wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.;

— obciążenie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotnictwa kosztami postępowania.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL